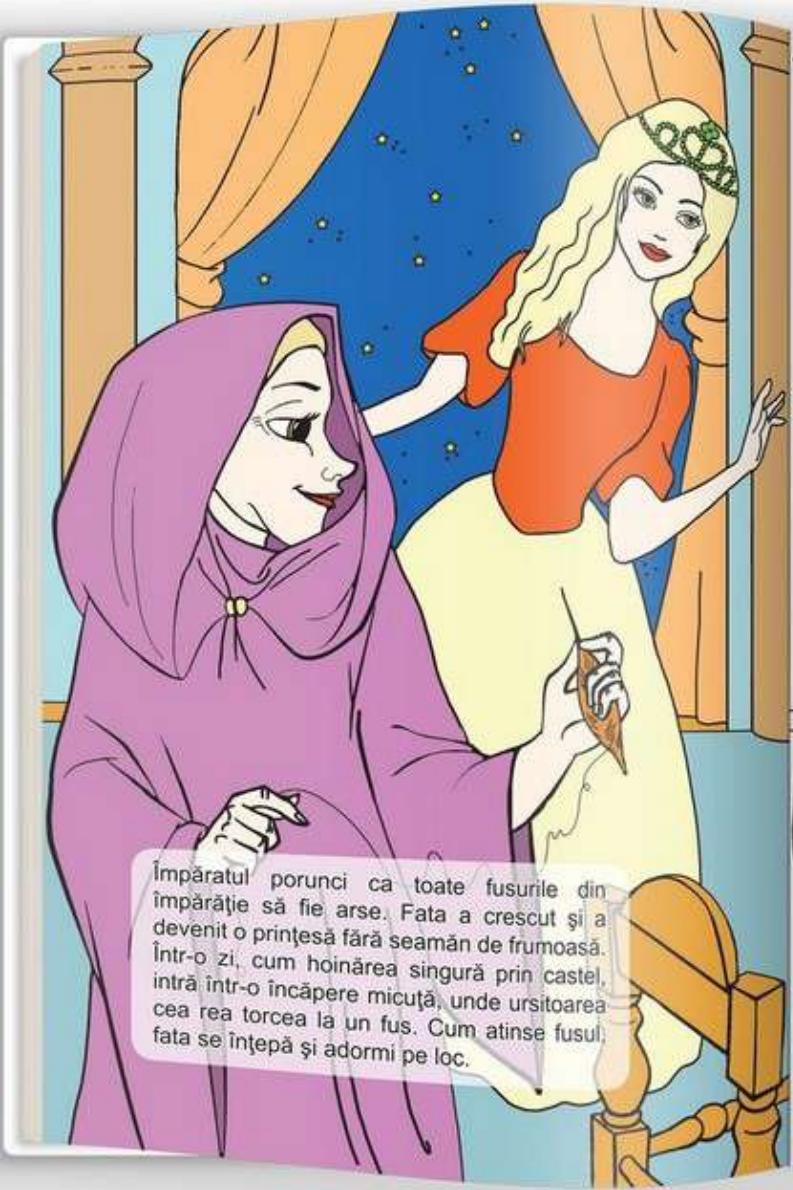
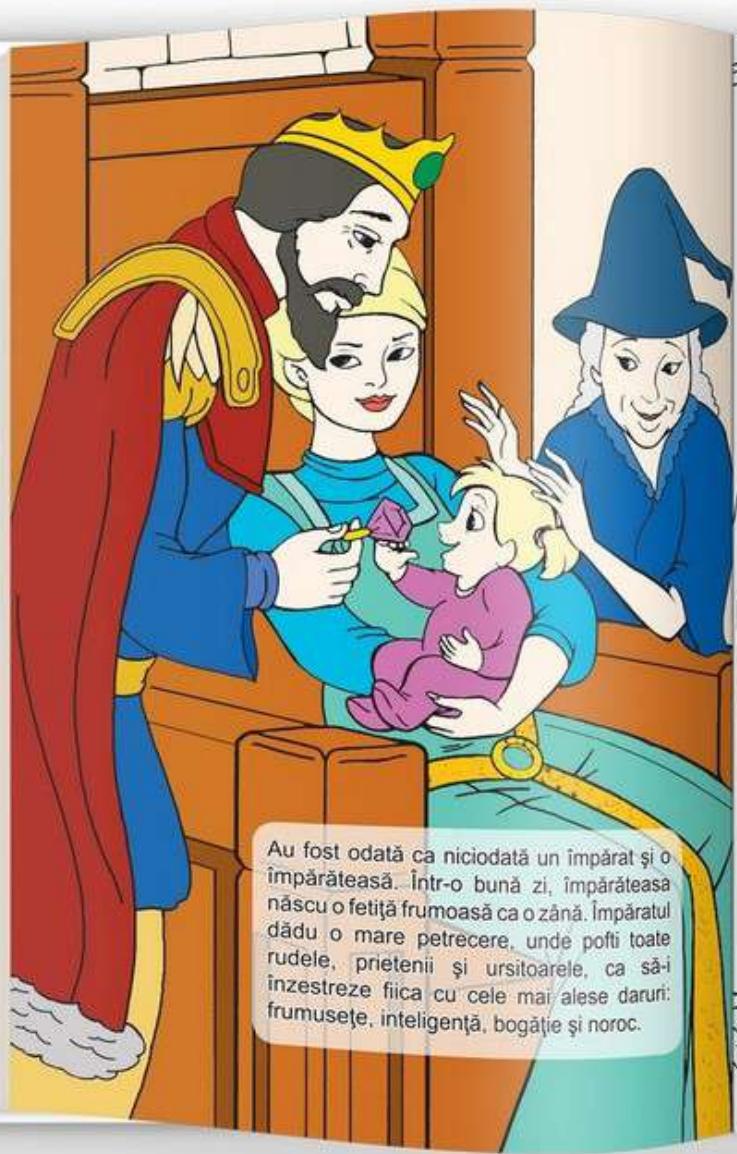

Curtenii dormeau cu toții, în străiele lor de zi, fiindcă somnul îi prinsește în timp ce mâncau, beau sau slujeau ca de obicei. Împăratul și împărăteasa, frumos înveșmântați în străie aurite și cu coroane de aur pe cap, dormeau adânc în jilțurile lor de catifea.

Împăratul porunci ca toate fusurile din împărătie să fie arse. Fata a crescut și a devenit o prințesă fără seamă de frumoasă. Într-o zi, cum hoianarea singură prin castel, intră într-o încăpere micuță, unde ursitoarea cea rea forcea la un fus. Cum atinse fusul, fata se întepă și adormi pe loc.

Au fost odată ca niciodată un împărat și o împărăteasă. Într-o bună zi, împărăteasa născu o fetiță frumoasă ca o zână. Împăratul dădu o mare petrecere, unde pofti toate rudele, prietenii și ursitoarele, ca să-i înzestreze fiica cu cele mai alese daruri: frumusețe, inteligență, bogăție și noroc.

